

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618205120
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618205120.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Olgy Mičietovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, K., F. XXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 1 262,26 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 14Csp/78/2018 - 86 z 21.10.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku II. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 042,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 3.11.2015 do zaplatenia, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 65,18 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Konštatoval, že vo veci vydal 20.09.2018 platobný rozkaz sp. zn. 14Csp/78/2018-35, ktorý bol žalovanému doručovaný spolu so žalobou a prílohami, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť, preto ho zrušil uznesením sp. zn. 14Csp/78/2018-68. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu 23.08.2018, žalobca podal návrh na zmenu strany sporu - žalobcu, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. a uznesením sp. zn. 14Csp/78/2018-55 z 30.04.2019 rozhodol o zmene strany sporu - žalobcu a pripustil aby z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto vstúpil Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava.

2.1.Právne vec posúdil podľa § 1 ods.2, § 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 53 ods.6 OZ a uzavrel, že Zmluva č. 20901077 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá 27.01.2015, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovanému poskytol právny predchodca žalobcu spotrebiteľský úver vo výške 1 434 eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť veriteľovi v pravidelných 24 mesačných splátkach vo výške 70,03 eura s tým, že celková suma, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť predstavovala 1 680,72 eura. Úroková sadzba úveru aj RPMN predstavovala 30,31 %. V zmysle § 53 ods.6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle

Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 23.07.2014, kedy bola uzavretá zmluva) v kategórii úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovala priemerná úroková sadzba 12,39 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 30,31 %. Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie uzavrel, že vzhľadom na skutočnosť, že úroková sadzba dohodnutá medzi stranami v zmluve prevyšuje o viac ako 100 % obvyklú úrokovú mieru pre spotrebiteľské úvery obdobnej kategórie, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s § 53 ods.6 OZ. Vzhľadom na vyššie uvedený záver súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

2.3.Podľa zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1 434 eur, ktorý aj čerpal. Žalovaný na úverový prípad uhradil veriteľovi pred podaním žaloby sumu 248,09 eura. S poukazom na to, že súd v dôvodov uvedených v odseku 10. tohto rozsudku uzavrel, že úver je bezúročný, pretože úroková sadzba dohodnutá medzi stranami v zmluve prevyšuje obvyklú úrokovú mieru o viac ako 100 %, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s § 53 ods.6 OZ, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi „1 052,01“ eura (vo výroku uvedená suma 1 042,51 eura), ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný na predmetný úverový prípad čerpal (1 434 €) a sumou, ktorú na úverový prípad uhradil (248,09 €) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.4.O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 OZ, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. a zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

2.5.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a keďže žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 1 042,51 €. Na základe uvedeného úspech žalobcu v konaní predstavoval 82,59 % a neúspech 17,41 %. Žalobcovi teda prináleží pri pomernom rozdelení náhrada 65,18 % trov konania proti žalovanému. o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd na základe § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 219,75 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 219,75 € od 3.11.2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3.1.Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi (odsek 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

3.2.Konštatoval, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 290,60 eura, ktorý sa zaviazal vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 70,03 eura. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 30,31 eura. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 1 680,72 eura. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 319,12 eura. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 30,31 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzby, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške 1 500 € vrátane sú splatnosťou od jedného do piatich rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy Ministerstva financií SR v súlade s § 21 ods.2 z.č. 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za III. štvrtrok 2014 so stavom k 30.9.2014 predstavovala 15,52 % tak, ako je táto dohoda uvedená v úrokovej zmluve (priemerná hodnota RPMN). Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods.1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napríklad v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

3.3.Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 30,31 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods.6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata v

úverovej zmluve vo výške 30,31 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného Ministerstvom financií SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za III. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.9.2014 vo výške 15,52 % a zároveň nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej v súhrnných informáciách o údajoch novoposkytnutých úveroch veriteľmi za III. štvrtrok 2014 so stavom k 30.9.2014 vo výške 36,30 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 5Co/181/2017-74 z 25.1.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 5Co/298/2017 z 13.2.2018.

4.Rozsudok, vo výroku I., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 227 ods.1 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

5.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu voči napadnutému rozsudku ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a zistil, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávne hodnotil dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne hodnotenie dôkazov vyústilo do nesprávneho zistenia skutkového stavu, preto rozsudok vo výroku II. podľa § 389 ods.1 písm. c) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu na ďalšie konanie.

6.Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

6.1.Súd síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

6.2.Uplatnený odvolací dôvod je daný.

7.Podľa § 53 ods.6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

8.Podľa nar. vlády č. 87/1995 ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len vyhláška) § 1 odplata, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov (k § 53 ods. 6) ods.1 odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

8.1.Podľa § 1 ods.2 vyhlášky odplata podľa ods.1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa ods. 3 za rok.

8.2.Podľa § 1 ods.4 vyhlášky na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

9.Podľa § 1a vyhlášky najvyššia prípustná výška odplaty ods.1 ak ods.2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods.4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

10.Údaj RPMN vyjadruje cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku a iné, všetko prepočítané na kalendárny rok. Pre potencionálneho spotrebiteľa platí pravidlo, čím nižšie RPMN, tým je úver lacnejší a pre spotrebiteľa výhodnejší.

11.Súd v bode 10 rozhodnutia nesprávne aplikoval citované ustanovenia, keď pre stanovenie primeranosti úrokovej sadzby použil údaj o priemernej úrokovej sadzbe nie o priemernej RPMN a nesprávne určil rozhodné obdobie, keď toto považoval deň uzatvorenia úverovej zmluvy (23.7.2014), nie priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

12.Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie určiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (6/2014), teda zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie primeranosti zmluvného úroku, umožniť stranám vyjadriť sa k zabezpečenému dôkazu a vyvodiť zo zisteného skutkového stavu a citovaných ustanovení právne závery v zostávajúcej (zamietnutej) časti nároku a vo veci nanovo rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o všetkých trovách konania, vrátane odvolacieho (§ 396 ods.3 CSP).

13.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.